

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۷/۲۹

افغان گل بی گناه

پاس په باره کې اوبه گډې وډې ځینه شینواری لونگینه

د زمري پنځمه د جمهوري ریاست د ټاکنو کمپاین رسماً پیل شو. که څه هم دغو ټاکنو لپاره څو میاشتې وړاندې ۱۸ کسانو ځانونه نومولې او دفترونه یې پرانستې وو او په دې دفترونو کې تر اوسه په سلگونو زره ډالر بهرنی پیسې بنسټه پورته شوې دي، خو تر دې وروسته کېدای شي نورې بې ټوله پیسې هم د بهرنیو سفارتونو له خوا ورتوی شي. د ټاکنو لپاره پخپله کانديدان او جگړه غوښتونکي کورنۍ او بهرنۍ کړۍ خوښ دي، خو نور ټول خلک په یوه غیر سوله غواړي او وایي چې باید ټاکنې دې تر سولې وروسته وشي.

همدا اوس د سولې خبرې روانې دي او طالبانو ویلي چې په هېواد کې د بهرنیو ځواکونو په شتون کې ټاکنې ورته د منلو وړ نه دي، که نه له دې پرته په ټاکنو کې گډون کوي او له دې سوله ییزې لارې غواړي چې واک او حکومت ته ورگډ شي. دا خورا مهمه ده، د سولې خبرې څومره چې ژر کېدای شي سوله او اوربند هېواد ته راولي او جگړه پای ته ورسېږي. ځکه همدا اوس لږ تر لږه د ورځې د ۱۰۰ نفرو په شاوخوا کې له امنیتي ځواکونو، سل نفره هم له طالبانو او په همدې کچه ملکي تلفات لرو، اوس چې جگړه څومره هم ژر درېږي، نو هومره ورسره د افغانانو ژوند ژغورل کېږي.

دا په داسې حال کې ده چې تر سولې مخکې د ټاکنو ترسره کېدل به هر څه گډوډ کړي او د جگړې د دوام په معنا به وي.

تر کوم ځایه چې څرگنده خبره ده، که له ټاکنو وروسته طالبان له امریکې سره هوکړې ته رسېږي او د هوکړې یو شرط له افغان حکومت سره د سولې خبرې دي، که دغه خبرې پیلېږي، نو طالبانو له وړاندې ویلي چې اوسنی ټاکنې نه مني او هغه ټاکنې ورته د منلو وړ دي چې بهرنی ځواکونه له هېواده وتلي وي، یو منځ مهالي حکومت واگي په لاس کې اخستې وي، په اساسي او ټاکنو قانون کې اړین بدلونونه راولي او ورسره د دوو پورتنیو قانونونو نیمگړتیاوې ورپورته، بیا رڼو ټاکنو له لارې حکومت رامنځته، تر څو ورسره د یوه باثباته نظام پر لور ټولني ته حرکت ورکړل شي.

که چېرې اوسنی ټاکنې ترسره شي، نو د پنځو کلونو لپاره رامنځته شوی حکومت قانوني وخت لري او که چېرې حکومت پښه بنده کړي هیڅوک یې هم لري کولای نه شي او د پنځو نورو کلونو لپاره سوله شاته غورځي او د خلکو وخت تلف کېږي.

دا په داسې حال کې ده چې اوسنی نظام په بشپړ ډول له ازماښته ناکامه راوتلی او د تېرو ۱۹ کلونو چارواکي یې ډېری پر فساد روږدي دي، لکه څنګه چې حکمتیار وایي دغه ټول نظام د یوه کس پر وینو هم نه ارزې، نو که د پنځو نورو کلونو لپاره اورډېږي او جگړه دوام کوي، نو په دې کلونو کې کم تر کمه د ۴۰۰ زره په شاوخوا کې د افغانانو د مړینې سبب کېدای شي.

روښانه خبره ده او ټول ولس په دې پوهېږي چې دا مړی په دې ژړا نه ارزې. ځکه که افغان ولس د یوه کانديد د واک او یا حکومت لپاره د دومره ډېرو تلفاتو خطر پرځان مني باید په دې وارزي، خو دا په داسې حال کې ده چې یو کانديد هم چمتو نه دی چې ولس ته د دغو خطراتو او تلفاتو د منلو په بدل کې

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خیر و لولئ

تضمین ورکړي چې پنځه کاله وروسته به هېواد په کوم ځای کې وي او یا لاقفل په دې پنځو کلونو کې به یوه ستنه جوړه کړای شي که نه؟

که څه هم چې وایي له بهرامه ښادي حرامه ده، بیا هم افغان ولس له واک سره د کاندیدانو لېوالتیا او حرص له نږدې څاري او کومه تمه ترې نه کوي او هغه کسان چې ځانونه د قومونو او ډموکراسۍ تېکه داران گڼي د دې لپاره چې پیروان او بادي گاردان یې نور پرې ونه غولېږي ورڅخه و دې غواړي چې ایا حاضر دی د سولې لپاره له خپلې کاندیداتورۍ او واکه تېر شي؟

خبره څرگنده ده، هېڅکله به دوی د عامه مصالحو او گټو لپاره له خپلو شخصي گټو تېر نه شي، لکه څنگه چې پخوا نه دي تېر شوي او دغه هېواد یې د بربادۍ او فساد کندی ته غورځولی، نو خامخا دوی به د عامه افکارو او غوښتنو په وړاندې درېږي او خلک به مجبورېږي تر څو دوی په زور له خپلې لارې لرې کړي. له بلې خوا، که طالبان له ټاکنو سره هوکړه ونه لري نو هرو مرو به تر خپل واک لاندې سیمو کې د ټاکنو مخنیوی وکړي او هم به کمپاینې غونډې او د رایو ورکولو مرکزونه تر بریدونو لاندې راولي او په دې توگه به ټاکنې بله پلمه وي چې د جگړې تر څنګ له ولسه قرباني واخلي.

که قدرت پالان له ټاکنو او واکه نه تېرېږي نو بهرنیو جگړه پالو کړیو ته به هم زمینه برابره شي چې خپل شتون او جگړې ته دوام ورکړي او خپله هر نادوده او ناکرده د دغه تبجن سیاسي چاپېریال له لارې توجیه کړي. دغو ټولو څرگندولو ته په کتو، برحاله نظام نه دا چې په ۱۹ کلونو کې ونه کړای شول د هېواد ستونزې هواري کړي، بلکې پخپله په یوه ستونزه بدل او نښه شوی او د بدلولو سخته اړتیا یې لیدل کېږي. دلته به د ولس او طالبانو ترمنځ تعامل څه وي؟ ولس وسله او زور نه لري، خو نور هر څه له حکومتدارۍ لپاره لري، طالب بیا وسله او زور لري، خو حکومتدارۍ لپاره پوره کادرونه نه لري، دلته اړتیا رامنځته کېږي چې په دې کار کې ولس او طالبان لاسونه سره یو کړي، د برحاله نظام جرړې له بېخه وباسي او راتلونکي نظام په گډه سره جوړ کړي.

پای